

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 211

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 martie 2008

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 131 din 19 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și a art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	2-3	Decizia nr. 147 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 ¹ din Codul penal	8-10
Decizia nr. 138 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 ¹ pct. 1 lit. b) și art. 361 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2005 pentru abrogarea art. 31 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995	3-5	Decizia nr. 148 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală	10-11
Decizia nr. 139 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.....	5-6	Decizia nr. 150 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	11-13
Decizia nr. 141 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală	6-8	Decizia nr. 163 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	13-14
		Decizia nr. 168 din 26 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr.131 din 19 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și a art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și a art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „S.C.I.M.” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 5.645/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.645/118/2007, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și a art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Societatea Comercială „S.C.I.M.” — S.A. din Constanța.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 16 din Constituție, deoarece creează o discriminare între părțile aflate în proces — două societăți comerciale, sub aspectul obligației la plata taxei de timbru, în măsura în care numai societatea aflată în stare de insolvență beneficiază de scutire de la plata acestei taxe pentru acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator.

Mai mult, scutirea de la plata taxei de timbru pentru toate acțiunile, introduse în numele debitorului, permite administratorului judiciar sau lichidatorului de a înainta în justiție o serie de acțiuni șicanatorii, nefundamentate juridic în detrimentul celorlalți justițiabili.

Tribunalul Constanța — Secția comercială apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Arată că nu poate fi pus în discuție un tratament juridic egal între părți, având în vedere situațiile obiectiv diferite în care se găsesc administratorul judiciar sau lichidatorul și cealaltă categorie de justițiabili.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, și dispozițiile art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 77 din Legea nr. 85/2006: „*Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.*”;

— Art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997: „*Sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la: [...]*”

p) orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxă judiciară de timbru.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, asupra constituționalității textelor de lege criticate, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 673 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 15 noiembrie 2007, precum și prin alte decizii, răspunzând unor critici asemănătoare. Astfel, Curtea a statuat că, în cadrul procedurii falimentului, lichidatorul judiciar are o poziție și o situație deosebite față de toate părțile și față de toți ceilalți participanți la procedură, el nefiind parte în proces, ci participant la procedură, cu rol și atribuții determinate de lege. Acesta nu acționează în interes personal, ci în interesul bunei desfășurări a întregii proceduri, în interesul debitorului insolvent, pentru reîntregirea patrimoniului acestuia, precum și în interesul creditorilor, pentru ca aceștia să își poată valorifica creanțele în

cât mai mare măsură și cât mai operativ. Prin urmare, nu poate fi vorba despre un tratament juridic egal, având în vedere situațiile obiectiv diferite în care se găsesc lichidatorul judiciar, pe de o parte, și părțile din cadrul procedurii, pe de altă parte.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și a art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „S.C.I.M.” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 5.645/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 138 din 21 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b) și art. 361 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2005 pentru abrogarea art. 31 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b) și art. 361 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2005 pentru abrogarea art. 31 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, excepție invocată de Cornelia Agachi în Dosarul nr. 2.464/39/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal este prezentă partea Elena Chiriac, lipsind autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autoarea excepției a depus la dosar „note de susținere în privința excepției de neconstituționalitate”, însoțite de un set de acte, și a solicitat judecarea cauzei și în lipsă.

Având cuvântul, Elena Chiriac solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, depunând la dosar concluzii scrise în acest sens.

Ministerul Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.464/39/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b) și art. 361 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2005 pentru abrogarea art. 31 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995**, excepție invocată de Cornelia Agachi în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, prin abrogarea art. 31 din Legea nr. 36/1995, avizul ministrului justiției nu mai este o condiție procedurală pentru cercetarea și trimiterea în judecată a notarului public și, ca efect, procedura în raport cu acesta devine una de drept comun, astfel încât „ar fi normal să fie una cu acces la toate căile de atac”. În măsura în care regulile privind competența după calitatea persoanei, stabilite de art. 28 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, se păstrează în raport cu notarii, prin abrogarea normelor privind avizul ministrului justiției ca și condiție a trimiterii în judecată a categoriei profesionale menționate se creează o inegalitate între aceasta și celelalte categorii profesionale la care face referire art. 28 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, categorii care beneficiază în

continuare de procedura prealabilă celei judecătorești (condiția prealabilă a avizului). Se arată că ar fi necesară corelarea legii „prin aducerea împreună a normelor privind competența după calitatea persoanei cu normele privind procedurile prelabile, avize”. Totodată, se susține că exceptarea sentinței recurate de la calea de atac a apelului limitează accesul liber la justiție și creează o situație de inegalitate între persoanele care beneficiază de toate căile de atac și cele care beneficiază numai de calea de atac a recursului.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că excepția invocată nu este întemeiată, deoarece dispozițiile criticate sunt în acord cu Legea fundamentală. Arată că reglementarea unei singure căi de atac, respectiv cea a recursului, nu creează nicio discriminare între cetățeni; în considerarea unor situații diferite legiuitorul poate reglementa soluții diferite. De asemenea, prin abrogarea art. 31 din Legea nr. 36/1995, „legiuitorul revine la o situație normală, conformă Constituției cu privire la egalitatea în fața legii în ceea ce privește regulile de cercetare penală”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autoarea excepției.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile art. 28¹ pct. 1 lit. b) și art. 361 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, precum și cele ale articolului unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2005 pentru abrogarea art. 31 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 nu încalcă dispozițiile constituționale privind egalitatea în drepturi și dreptul la un proces echitabil. În plus, arată că stabilirea competenței, inclusiv a celei după calitatea persoanei, precum și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28¹ pct. 1 lit. b) și art. 361 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, precum și dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2005 pentru abrogarea art. 31 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 4 aprilie 2005.

Textele din Codul de procedură penală criticate au următorul cuprins:

— art. 28¹ pct. 1 lit. b): „*Curtea de Apel:*

1. *judecă în primă instanță:*

[...] b) *infracțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătorii și tribunale și de procurorii de la parchetele care funcționează pe lângă aceste instanțe, precum și de avocați, notari publici,*

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor

executori judecătorești și de controlorii financiari ai Curții de Conturi.”;

— art. 361 alin. 1 lit. c): „*Sentințele pot fi atacate cu apel. Nu pot fi atacate cu apel: [...] sentințele pronunțate de curțile de apel și Curtea Militară de Apel.”*

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2005 a abrogat art. 31 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, care prevedea că „*Notarii publici nu pot fi cercetați, percheziționați, reținuți, arestați sau trimiși în judecată penală sau contravențională, fără avizul ministrului justiției, pentru fapte săvârșite în legătură cu exercițiul activităților profesionale”.*

În opinia autoarei excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind *Egalitatea în drepturi* și art. 21 privind *Accesul liber la justiție* și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

I. Dispozițiile art. 28¹ pct. 1 lit. b) și art. 361 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală nu aduc atingere prevederilor art. 16 din Legea fundamentală, întrucât, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, nu este contrară principiului egalității în drepturi a cetățenilor instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, câtă vreme ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. De asemenea, aceste texte de lege nu contravin liberului acces la justiție și nici dreptului la un proces echitabil. Instituirea unor reguli de competență după calitatea persoanei, precum și stabilirea regulii potrivit căreia sentințele pronunțate de curtea de apel nu pot fi atacate cu apel nu îngrădesc dreptul persoanelor, în speță al notarilor, de a se adresa instanțelor judecătorești și de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil, condiții care sunt asigurate și în situația judecării cauzelor în primă instanță de către curțile de apel. Totodată, textele de lege criticate asigură dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, reglementat de art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

II. Nu pot fi primite nici criticile dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2005. Abrogarea prin acest act normativ a art. 31 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, care stabilea că „*Notarii publici nu pot fi cercetați, percheziționați, reținuți, arestați sau trimiși în judecată penală sau contravențională, fără avizul ministrului justiției, pentru fapte săvârșite în legătură cu exercițiul activităților profesionale”*, a avut în vedere, așa cum se precizează chiar în cuprinsul ordonanței de urgență, Recomandarea XII cuprinsă în Raportul Grupului de State împotriva Corupției al Consiliului Europei (GRECO), adoptat la Plenara din 28 iunie — 2 iulie 2004, care recomandă României ca legislația națională să se modifice în sensul restrângerii categoriilor de persoane care se bucură de imunitate de urmărire penală, precum și angajamentele asumate de România în cadrul negocierilor de aderare la Uniunea Europeană la capitolul 24 „*Justiție și Afaceri Interne*”, în sensul eliminării, cât mai curând posibil, a imunității penale a notarilor publici. Contrar susținerilor autoarei excepției, actul normativ abrogator criticat este menit să dea expresie principiului constituțional care consacră egalitatea în fața legii și nu aduce atingere cu nimic dreptului persoanelor aparținând categoriei profesionale vizate de a se adresa justiției și de a beneficia de toate garanțiile ce caracterizează dreptul la un proces echitabil.

De altfel, se constată că, prin criticile formulate, este vizată, în realitate, o lipsă de corelare a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2005 cu normele Codului de

procedură penală ce fac obiectul excepției. Se arată în acest sens că ar fi necesară corelarea legii „prin aducerea împreună a normelor privind competența după calitatea persoanei cu normele privind procedurile prelabile, avize”. Asemenea critici

nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b) și art. 361 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2005 pentru abrogarea art. 31 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, excepție invocată de Cornelia Agachi în Dosarul nr. 2.464/39/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 139

din 21 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Societatea Comercială „Danubiana” — S.A. în Dosarul nr. 864/94/2006 al Judecătoriei Buftea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, pentru aceleași motive care fundamentează jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 864/94/2006, **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție invocată de Societatea Comercială „Danubiana” — S.A. în dosarul menționat.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că procedura sumară a somației de plată permite instanței să soluționeze cauza fără a-și exercita obligația de aflare a adevărului, judecătorul examinând cererea numai pe

baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, și fără ca debitoarea să poată administra probe în apărare, fapt ce contravine prevederilor constituționale ale art. 16, art. 21, art. 24, art. 135 alin. (2) și ale art. 136 alin. (5), precum și celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Nu este asigurată egalitatea în drepturi dintre creditor și debitor, actul normativ criticat favorizându-l pe primul dintre aceștia în detrimentul celuilalt, și se încalcă dreptul la apărare al debitorului. Dispozițiile constituționale mai sunt încălcate, potrivit susținerilor autoarei excepției, și prin aceea că ordonanța care va conține somația de plată poate fi atacată cu acțiune în anulare, iar nu cu recurs.

Judecătoria Buftea apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, referindu-se pe larg la jurisprudența Curții Constituționale în materie, precum și la cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, pentru argumentele reținute de Curtea Constituțională în deciziile nr. 950 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2007, nr. 158 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2007, și nr. 222 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 27 aprilie 2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

În opinia autoarei excepției, actul normativ criticat contravine următoarelor texte constituționale: art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări; art. 21 privind accesul liber la justiție; art. 24 alin. (1) potrivit căruia „*Dreptul la apărare este garantat*”; art. 53 privind „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”; art. 44 alin. (1) potrivit căruia dreptul de proprietate și creanțele asupra statului sunt garantate, conținutul și limitele acestora fiind stabilite prin lege; art. 126 privind „*Instanțele judecătorești*”, art. 135 alin. (2) privind obligațiile statului și art. 136 alin. (5) conform cărora proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice. De asemenea, este invocată încălcarea art. 20 alin. (2) din Constituție, coroborat cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Societatea Comercială „Danubiana” — S.A. în Dosarul nr. 864/94/2006 al Judecătorei Buftea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 141 din 21 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte	Tudorel Toader	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Augustin Zegrean	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător	Marinela Mincă	— procuror
Acsinte Gaspar	— judecător	Marieta Safta	— magistrat-asistent
Petre Ninosu	— judecător		
Ion Predescu	— judecător		
Puskás Valentin Zoltán	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală,

excepție invocată de Cristian Gabriel Seceanu în Dosarul nr. 2.744/4/2007 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, pentru aceleași motive care fundamentează jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.744/4/2007, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Cristian Gabriel Seceanu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că „situația juridică ce se configurează și pe care doar Curtea Constituțională o poate împiedica este aceea că persoanele față de care s-a luat măsura administrativă a conducerii la sediul Poliției conform art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, dar care nu au calitatea de învinuit sau inculpat cerută de art. 171 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, nu se bucură de garanțiile prevăzute de art. 24 alin.(1) din Constituție și de art. 6 paragraful 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului”. Se arată că „în acest fel pot lua naștere situații ca cea din prezenta cauză, în care o persoană lipsită de libertate să fie interogată și chiar să i se ia declarații scrise fără a i se pune în vedere că are dreptul de a nu declara nimic și chiar să-și angajeze un avocat. Mai mult [...], se poate susține că probele obținute [...] sunt legale din moment ce la momentul obținerii lor respectiva persoană nu avea calitatea de învinuit sau inculpat, asistența juridică nefiind deci obligatorie”. Se concluzionează în sensul că actuala redactare a art. 171 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală are ca efect privarea anumitor categorii de indivizi de garanțiile prevăzute de normele constituționale și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie. În opinia instanței, împrejurarea că făptuitorul reținut și condus la sediul poliției conform art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 218/2002 nu este enumerat de textul de lege criticat între cazurile în care asistența juridică este obligatorie nu contravine art. 24 din Constituție, întrucât făptuitorul nu este parte în procesul penal și, prin urmare, nu este titular de drepturi și obligații procesual-penale. De asemenea, întrucât făptuitorul nu este persoană acuzată în sensul art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, aceste dispoziții ale Convenției nu sunt eludate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Arată că, „înainte de începerea procesului penal, nu se poate vorbi de învinuit, cel care a săvârșit infracțiunea fiind făptuitor, fără a avea încă o calitate procesuală, calitate pe care o primește numai o dată cu pornirea procesului

penal, și anume a urmăririi penale. Or, unei persoane situate în afara procesului penal nu i se poate acorda dreptul la asistență juridică, pentru că altfel s-ar încălca tocmai prevederile art. 24 alin. (2) din Constituție.”

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 172 alin.1 și 2 din Codul de procedură penală, potrivit cărora „*Învinuitul sau inculpatul are dreptul să fie asistat de apărător în tot cursul urmăririi penale și al judecării, iar organele judiciare sunt obligate să-i aducă la cunoștință acest drept.*”

Asistența juridică este obligatorie când învinuitul sau inculpatul este minor, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este reținut sau arestat chiar în altă cauză, când față de acesta a fost dispusă măsura de siguranță a internării medicale sau obligarea la tratament medical chiar în altă cauză ori când organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinuitul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, precum și în alte cazuri prevăzute de lege”.

Autorul excepției susține că normele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil — drepturile acuzatului.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că prevederile art. 171 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, în raport de aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză.

Astfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 171 alin. 1 din Codul de procedură penală, sub aspectul garantării dreptului la apărare în tot cursul procesului penal, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 17 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 18 martie 1999, nr. 13 din 16 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 3 martie 2003, și nr. 582 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.125 din 13 decembrie 2005. Cu acele ocazii, Curtea a statuat că nu există nicio contradicție între art. 171 alin.1 din Codul de procedură penală și prevederile art. 24 din Constituție, deoarece textul de lege menționat reglementează în detaliu însuși principiul constituțional al dreptului la apărare.

De asemenea, asupra constituționalității art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin deciziile nr. 7 din 20 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 18 aprilie 2000, nr. 533 din 13 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 31 octombrie 2005, și nr. 600 din 21 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 24 octombrie 2006, statuând, pentru considerentele acolo reținute, că acestea nu încalcă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

Soluția și considerentele deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Cristian Gabriel Seceanu în Dosarul nr. 2.744/4/2007 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 147 din 21 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281¹ din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281¹ alin. 2 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, excepție invocată de Ion Eana în Dosarul nr. 3.604/207/2006 al Tribunalului Olt — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că avocatul autorului excepției a depus la dosar o cerere de amânare a cauzei pentru imposibilitate de prezentare determinată de faptul că în aceeași zi are de apărat interesele justifiabililor într-o serie de dosare penale aflate pe rolul mai multor instanțe de judecată. În motivarea cererii se mai arată faptul că se solicită acest termen și pentru a se lua cunoștință de actele existente în dosar, respectiv de punctele de vedere exprimate de autoritățile cărora li s-a cerut opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Având cuvântul, Ministerul Public solicită respingerea cererii de amânare a cauzei.

Curtea, având în vedere data la care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate invocată în cauză, și apreciind că a existat un interval de timp rezonabil pentru a se lua cunoștință de actele depuse la dosarul cauzei, precum și faptul că nu s-a depus la dosar nicio dovadă în susținerea celor arătate în cererea de amânare, respinge această cerere.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.675 D/2007, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281¹ alin. 1 din Codul penal, excepție invocată de același autor în Dosarul nr. 2.900/216/2006 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă faptul că și în acest dosar a fost depusă o cerere de amânare identică.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a cererii de amânare.

Curtea respinge, de asemenea, cererea de acordare a unui nou termen în cauză.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.575 D/2007 și nr. 1.675 D/2007, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 1.675 D/2007 la Dosarul nr. 1.575D/2007, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.604/207/2006, **Tribunalul Olt — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281¹ alin. 2 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal**, excepție invocată de Ion Eana în dosarul menționat.

Prin Încheierea din 25 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.900/216/2006, **Tribunalul Argeș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281¹ alin. 1 din Codul penal**, excepție invocată de același autor în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, asemănătoare în cele două dosare conexe, se susține, în esență, că aceeași faptă, cu un conținut aproape identic, respectiv efectuarea transportului rutier fără a îndeplini condițiile prevăzute de lege, este sancționată atât contravențional, prin dispozițiile art. 57² lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006, cât și penal, prin dispozițiile art. 281¹ din Codul penal. Se arată că „în aceste condiții evident că ne aflăm în situația unor paralelisme din punctul de vedere al unor activități identice, care pot fi apreciate în mod diferit de către agentul constator, aprecieri care pot să creeze un arbitrar destul de periculos pentru practica(...) în această materie; se pot ivi astfel dese situații în care două constatări identice făcute în locații deosebite, de către 2 agenți constatori diferiți, să fie apreciate în mod diferit, una infracțiune, cealaltă doar contravenție”. În opinia autorului excepției, „prin această modalitate ambiguă a legiuitorului de a considera o faptă fie contravenție, fie infracțiune, în mod cu totul arbitrar, se încalcă prevederile art.16 alin.(1) din Constituție,” impunându-se o tratare egală a tuturor cetățenilor care încalcă într-un fel sau altul prevederile legale.

Tribunalul Olt — Secția penală și Tribunalul Argeș — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. Se mai arată că din întreaga motivare a excepției rezultă că ceea ce îl nemulțumește pe autorul acesteia este existența unui paralelism legislativ, în sensul că fapte aproape identice ar fi reglementate fie ca și contravenții, fie ca și infracțiuni. Or, „deși există identitate de latură obiectivă între fapta penală și, respectiv, contravenție, [...] nu se poate reține identitate de conținut constitutiv al acestora, întrucât există diferențe [...] ce privesc latura subiectivă sub forma vinovăției pretinsă pentru consumarea acestora, și anume intenția în cazul infracțiunii și, respectiv, culpa în cazul infracțiunii”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 281¹ din Codul penal nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. Se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, se constată că, deși Tribunalul Olt — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281¹ alin. 2 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din același cod, iar Tribunalul Argeș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281¹ alin. 1 din Codul penal, din motivarea formulată de autorul excepției în ambele dosare, atât în concluziile scrise, cât și în susținerile reținute în încheierile de sesizare, rezultă că acesta critică art. 281¹ din Codul penal.

Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a art. 281¹ din Codul penal, având următorul cuprins: *„Efectuarea transportului rutier public fără licență de transport, fără licență de execuție pentru vehicul sau fără licență de execuție pentru traseu, după caz, ori cu licențe cu valabilitatea expirată se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau amendă.*

Persoana care dispune efectuarea transportului rutier public în condițiile prevăzute la alin. 1 sau consimte la efectuarea acestuia se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani ori amendă.

Eliberarea, cu știință, a unei licențe de transport rutier public, a unei licențe de execuție pentru vehicul sau a unei licențe de execuție pentru traseu, fără respectarea legii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.”

Dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autorul excepției își fundamentează criticile de neconstituționalitate pe compararea dispozițiilor cuprinse în două acte normative, care, în opinia sa, stabilesc sancțiuni diferite pentru aceeași faptă - de natură contravențională (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 9 mai 2006), respectiv penală (art. 281¹ din Codul penal). Or, așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa (de exemplu, prin Decizia nr. 486 din 11 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 19 ianuarie 2004), examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel, s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele.

Se constată, totodată, că asupra constituționalității dispozițiilor art. 281¹ din Codul penal, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 77 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 21 februarie 2006, și Decizia nr. 898 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2007, ale căror considerente sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281¹ din Codul penal, excepție invocată de Ion Eana în Dosarul nr. 3.604/207/2006 al Tribunalului Olt — Secția penală și în Dosarul nr. 2.900/216/2006 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 148 din 21 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Ștefan Movilă în Dosarul nr. 1.064/275/2006 al Judecătoria Mediaș.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, apărătorul ales, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției, prin avocat, reiterează, pe scurt, argumentele expuse în scris în motivarea excepției și solicită, pentru aceleași motive, admiterea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în concordanță cu prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.217/105/2007, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ștefan Movilă într-o cauză în care instanța de judecată, rejudecând în fond, după casare, a admis plângerea petentului Vasile Tripon și a

reținut cauza spre judecare, a desființat în parte ordonanța procurorului, urmând a se pronunța sub aspectul infracțiunii de înșelăciune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și accesul liber la justiție, întrucât exclude posibilitatea atacării cu recurs a soluției de admitere a plângerii formulate împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimite în judecată, cu reținerea cauzei spre judecare.

Tribunalul Prahova — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, conform cărora „*Hotărârea instanței pronunțată potrivit alin. 8 lit. a) și b) poate fi atacată cu recurs de procuror, de persoana care a făcut plângerea, de persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și de orice altă persoană ale cărei interese legitime sunt vătămate.*”

Dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate sunt cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și în art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția astfel cum a fost formulată, se constată că aceasta este neîntemeiată. Stabilirea de către legiuitor, prin dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, a regulii potrivit căreia sunt susceptibile de recurs numai hotărârile instanței pronunțate potrivit art. 278¹ alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, iar nu și hotărârea pronunțată în temeiul alin. 8 lit. c) al aceluiași articol, nu este de natură să aducă atingere dispozițiilor art. 21 din Constituție. Aceasta întrucât, în situația admiterii plângerii cu reținerea cauzei spre judecare, dispozițiile privind judecarea în primă instanță și căile de atac se aplică în mod corespunzător și, prin urmare, nu este restrâns în niciun fel dreptul părții de a se adresa instanței, de a formula

apărări și de a se prevala de toate garanțiile ce caracterizează un proces echitabil. Mai mult, după pronunțarea unei hotărâri de către instanța de fond care a reținut cauza pentru judecată în primă instanță, se pot exercita căile de atac prevăzute de lege, partea având posibilitatea să își exercite neîngrădită dreptul de acces liber la justiție.

De asemenea, stabilirea competenței, precum și reglementarea utilizării căilor de atac împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului sunt atributul exclusiv al legiuitorului.

Cât privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală față de art. 16 alin. (1) din Constituție, se constată că textul de lege criticat este deopotrivă aplicabil tuturor persoanelor care se află în ipoteza acestuia, fără privilegii sau discriminări.

În sensul celor de mai sus, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 13 din 10 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 13 februarie 2006.

În plus, criticile formulate vizează extinderea prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură și la alte situații neprevăzute de acestea. Acceptarea unor astfel de critici ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „*Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării*”.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Ștefan Movilă în Dosarul nr. 1.064/275/2006 al Judecătorei Mediaș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 150
din 21 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător

Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) și ale art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Ruxandra

Raul Cătălin în Dosarul nr. 2.363/208/2007 al Judecătorei Caransebeș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât, în realitate, se dorește modificarea textului dedus controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.363/208/2007, **Judecătoria Caransebeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Ruxandra Raul Cătălin într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 102 alin. (3) lit. e) și ale art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 contravin prevederilor art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (11) și art. 24 din Constituție, „în măsura în care nu sancționează cu nulitatea absolută procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor care nu conține datele de identificare ale mijloacelor tehnice cu ajutorul cărora se constată contravențiile la regimul circulației pe drumurile publice, nepermițând verificarea concretă de către instanța de judecată a omologării și verificării metrologice a mijloacelor tehnice cu care se constată contravenția”.

Judecătoria Caransebeș apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece faptul că legea nu sancționează cu nulitatea absolută procesul-verbal de contravenție care nu conține datele menționate de autorul excepției nu aduce atingere dreptului său la un proces echitabil, întrucât, potrivit legii, acesta are posibilitatea contestării în fața unei instanțe de judecată. De asemenea, apreciază că textele de lege criticate nu contravin prevederilor art. 23 alin. (11) și art. 24 din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, normele criticate fiind în concordanță cu prevederile constituționale la care face referire autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 102 alin. (3) lit. e) și ale art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— art. 102 alin. (3) lit. e): „*Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte: [...] e) depășirea cu mai mult de 50 km/h a vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv și pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic.*”;

— art. 109 alin. (2): „*Constatarea contravențiilor se poate face și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.*”

Prevederile constituționale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Autorul excepției de neconstituționalitate critică reglementarea art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, întrucât nu sancționează cu nulitatea absolută procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor care nu conține datele de identificare ale mijloacelor tehnice cu ajutorul cărora se constată contravențiile la regimul circulației pe drumurile publice. Curtea reține că prin critica de neconstituționalitate se are în vedere completarea textelor de lege criticate, soluția legislativă în cauză nemulțumindu-o pe autoarea excepției din prisma a ceea ce nu cuprinde. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

În consecință, excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, neintrând în competența Curții Constituționale modificarea actului supus controlului său în sensul dorit de autorul excepției.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Ruxandra Raul Cătălin în Dosarul nr. 2.363/208/2007 al Judecătorei Caransebeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 163

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Roșia Montană Gold Corporation” — S.A. în Dosarul nr. 3.779/117/2007 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.779/117/2007, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și**

asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Roșia Montană Gold Corporation” — S.A. într-un litigiu de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii de suspendare a executării unui certificat de urbanism emis de Consiliul Județean Alba.

În motivarea excepției se susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă exigențele constituționale privitoare la independența justiției și a magistraților, precum și pe cele privind garantarea controlului judecătoresc al actelor administrative. Aceasta, deoarece judecătorul poate doar să constate suspendarea de drept a actului administrativ, fără a avea posibilitatea de a analiza „dacă sunt îndeplinite sau nu condițiile legale pentru suspendarea executării actului administrativ, să analizeze aspectele de fapt și de drept, precum și să administreze probele adecvate cauzei”. De asemenea, se arată că prevederile art. 14 alin. (5) din Legea nr. 554/2004 aduc atingere dreptului părții la un proces echitabil, „suprimându-i, practic, dreptul de a participa în mod activ la soluționarea pricinii, precum și de a-și expune punctul de vedere cu privire la orice incident, în scopul stabilirii adevărului și al pronunțării unei hotărâri legale și temeinice”.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Precizează că textul de lege criticat reprezintă o continuare a garanțiilor oferite de prevederile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, asupra constituționalității cărora Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 177/2006.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens, arată că suspendarea executării actului administrativ are caracter provizoriu și nu influențează soluționarea fondului cauzei. În plus, precizează că suspendarea de drept a actului administrativ se constată de instanță în ședință publică, în prezența părților, care pot fi asistate de avocat, respectându-se deci principiul contradictorialității.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 14 alin. (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 14 alin. (5): „(5) În ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept. În acest caz nu este obligatorie plângerea prealabilă.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 124 alin. (3) potrivit căruia judecătorii sunt independenți și se supun numai legii și art. 126 alin. (6) care

garantează controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 177 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 24 martie 2006, Curtea a constatat că dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 „institue posibilitatea părții vătămate prin actul administrativ de a solicita instanței competente suspendarea executării actului până la pronunțarea instanței de fond cu privire la legalitatea și temeinicia acestuia. Pentru a fi admisă, cererea de suspendare trebuie să întrunească două condiții cumulative: să fie formulată în cazuri bine justificate și, respectiv, suspendarea să prevină apariția unei pagube iminente. Așa fiind, suspendarea unui act administrativ apare ca fiind o măsură excepțională, ce se dispune atunci când există o îndoială cu privire la legalitatea sau oportunitatea actului și determină încetarea temporară a producerii efectelor juridice ale acestuia.

Prin urmare, textul de lege criticat institue o garanție pentru persoana vătămată în ceea ce privește evitarea eventualelor pagube suferite ca urmare a executării actului administrativ pretins a fi nelegal, iar pe de altă parte, prin stabilirea condițiilor de admisibilitate, previne și limitează eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către persoanele vătămate”.

Este evident că suspendarea de drept prevăzută de art. 14 alin. (5) din Legea nr. 554/2004 este pe deplin justificată, de vreme ce actul administrativ a cărui suspendare se va constata ca fiind intervenită de drept are același conținut ca și cel a cărui executare a fost suspendată de instanță după ce l-a examinat și a conchis că măsura suspendării este impusă de îndeplinirea condițiilor în care se poate dispune. O nouă analiză a actului administrativ identic cu cel deja suspendat nu ar face decât să prelungească în mod nejustificat soluționarea acțiunii propriuzise al cărei obiect îl constituie cererea de anulare a actului administrativ, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim vătămat ori repararea pagubei cauzate prin actul administrativ nelegal. De altfel, tocmai din acest motiv, legiuitorul a precizat, în fraza a doua a art. 14 alin. (5), că, pentru ipoteza vizată de textul de lege criticat, nu mai este obligatorie parcurgerea procedurii prealabile.

Așadar, din această perspectivă, nu poate fi reținută critica formulată de autorul excepției, în sensul că prevederile art. 14 alin. (5) ar contraveni principiului constituțional al independenței justiției și dreptului la un proces echitabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Roșia Montană Gold Corporation” — S.A. în Dosarul nr. 3.779/117/2007 al Tribunalului Cluj – Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședință publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 168

din 26 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (2) lit. d)
din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Valentin Zoltán Puskás	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 38 lit. d) din Legea nr. 215/2001 (actualmente art. 36)”, excepție ridicată de Caius Adam în Dosarul nr. 5.497/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate ca inadmisibilă, întrucât aspectele criticate privesc probleme de fiscalitate ce intră în competența autorității administrației publice locale, iar nu de încălcare a Constituției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.497/30/2007, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 lit. d) (actualmente art. 36) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001**. Excepția a fost ridicată de Caius Adam într-o cauză de contencios administrativ privind nelegalitatea unui act administrativ emis de Consiliul Local al Municipiului Timișoara.

În motivarea excepției, se arată că „opinia instanțelor de judecată a fost manifestată în mod constant în Timișoara în ceea ce privește conținutul art. 38 lit. d) din Legea administrației publice locale, precum că aceste consilii locale emit în calitate de autorități administrative hotărâri de consiliu obligatorii pentru toți cetățenii și pentru funcționarea societăților comerciale la care organul administrativ este acționar”. Or, în sensul art. 121 alin. (2) din Constituție, consiliile locale „emit acte administrative constând în hotărâri de consiliu local obligatorii pentru toți cetățenii din municipalitate”.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, arată că „textul de lege criticat se înscrie în competența autorității publice locale privitor la administrarea domeniului public și privat al

municipiului, în virtutea căruia consiliul local poate concesiona bunurile proprietate publică sau privată, adică respectivul text de lege nu intră în coliziune cu prevederile art. 121 din Constituția României.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, arată că „gestionarea serviciilor furnizate către cetățeni constituie o problemă de interes local a cărei rezolvare intră în competența consiliului local, în calitate de autoritate a administrației publice locale”, iar faptul că unele dintre hotărârile sale sunt obligatorii și pentru societățile comerciale menționate de textul de lege criticat derivă din aceea că „toată infrastructura necesară funcționării acestor servicii de utilități publice face parte din domeniul public al unității administrativ-teritoriale care este administrat de către consiliul local”. Consideră că, în cauză, nu se ridică o problemă de constituționalitate, ci de fiscalitate, ceea ce intră în competența consiliului local. Invocă jurisprudența Curții în materie, și anume deciziile nr. 110/2002 și nr. 233/2002.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 36 lit. d) din Legea nr. 215/2001 sunt în deplină concordanță cu regula constituțională potrivit căreia consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, „dispozițiile art. 38 lit. d) din Legea nr. 215/2001 (actualmente art. 36)”. Într-adevăr, dispozițiile de lege criticate de autorul excepției sunt cuprinse, ca urmare a republicării Legii administrației publice locale nr. 215/2001 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, în art. 36 alin. (2) lit. d) din aceasta, care prevede: „(2) *Consiliul local exercită următoarele categorii de atribuții: [...] d) atribuții privind gestionarea serviciilor furnizate către cetățeni; [...]*”

Sușinerile de neconstituționalitate ale autorului excepției se întemeiază pe prevederile art. 121 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Autoritățile administrației publice, prin care se realizează autonomia locală în comune și în orașe, sunt consiliile locale și primarii aleși, în condițiile legii*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 215/2001, a căror neconstituționalitate se invocă, sunt cuprinse în art. 36 alin. (2) lit. d) ca urmare a republicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007. Întrucât în actuala redactare se păstrează soluția legislativă de principiu anterioară, prin prezenta decizie, Curtea urmează să se pronunțe asupra acestor din urmă dispoziții ale legii.

Analizând susținerile autorului excepției, Curtea constată că nu ne aflăm în prezența unei excepții de neconstituționalitate, în sensul Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, ci în prezența unei critici formulate în legătură cu opinia instanțelor de judecată din Timișoara referitoare la art. 38 lit. d) din lege. Astfel, se arată că, în opinia acestor instanțe de judecată, consiliile locale emit, în calitate de autorități administrative locale, hotărâri obligatorii pentru toți

cetățenii și pentru societățile comerciale la care organul administrativ este acționar. Or, autorul excepției consideră că, potrivit art. 121 alin. (2) din Constituție, hotărârile consiliilor locale sunt obligatorii doar pentru cetățenii municipalității.

Întrucât prin excepția ridicată nu sunt formulate critici din care să rezulte contrarietatea dintre art. 36 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 215/2001, republicată, și dispoziții sau principii ale Constituției, aceasta nu îndeplinește cerințele prevăzute de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „*Sunt neconstituționale prevederile actelor prevăzute la alin. (1) [legi, tratate internaționale, regulamentele Parlamentului și ordonanțele Guvernului], care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției*”, și, în consecință, excepția urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

De altfel, între prevederile de lege criticate, care stabilesc atribuții ale consiliului local în gestionarea serviciilor furnizate către cetățeni, pe de o parte, și prevederile art. 121 alin. (1) din Constituție, care statuează că în comune și orașe autonomia locală se realizează prin două autorități — consiliul local și primarul —, ambele alese în condițiile legii, pe de altă parte, nu există incidență.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Caius Adam în Dosarul nr. 5.497/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 279438